

at skaffe Midler en god Anvendelse, men her indbrømmer jeg, at de ville kunne finde en saadan.

Formanden: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle) har be- gjæret Ordet for en kort Bemærkning. Under Forudsætning af Thingets Tilladelse vil jeg give Ordet til det nævnte ærede Medlem.

Zahle: Til det, den høitærede Under- visningsminister i dette Dieblif sagde, maa jeg gøre en personlig Bemærkning. Jeg tror ikke, at den høitærede Minister kan have misforstaaet mine Ord saaledes, som han nys fremsatte dem, nemlig saaledes, at jeg vilde foranledige en Forhandling om disse Ting her i Salen; nei, det var ikke det, jeg vilde. Jeg haad om, at der i Righed med, hvad der stete med andre yngre Instituter, maatte for det lærde Skolevæsens og for Universitetets Bedkommende samt for de Summer, der gives til Folkehøjskoler og til Uformuende ved disse blive meddelt en af Ministeriet udgiven Be- retning om, til hvem Pengene ere uddelte. Det er dette, jeg mener, og jeg tror, at denne Fordring er fuldstændig berettiget, ligesom jeg ogsaa tror, at det vilde være overensstemmende med selve Regeringens besforstaaede Inter- esse, at saadanne Beregninger kom frem, thi de Indgrib i Administrationen, som der saa ofte klages over, vilde falde bort, saasnart Ad- ministrationen kom den lovgivende Magt imøde.

Ministeren for Kirke- og Under- visningsvæsenet: Deri tager den ærede Rigsdagsmand dog nok væsentlig fejl, at Klæ- gerne da vilde falde bort, thi jeg tror, at de snarere derved vilde faae en betydelig Næring, og det navnlig ikke de berettigede, men de uberettigede; men hvis der forøvrigt er saa- danne Klager — jeg maa sige, at jeg ikke kjender dem, uagtet den ærede Rigsdagsmand bestandig taler om disse Klager, som om det var et bekendt Thema — saa lad dem komme frem. Kommer der Klager i den Henseende, enten til Ministeriet eller til Rigsdagen, eller komme saadanne frem

navnlige gennem Pressen, saa er der al mullig Anledning til at faae dem under- søgte, og saa skal idetmindste jeg gjøre mit Bedste for, at ogsaa Folkethinget kan blive sat fuldstændig ind i Sagen. Naar derimod den uventelige Navneliste paa alle dem, der have modtaget disse enkelte smaa eller større St- pendier, blev forelagt Rigsdagen, for at den kunde undersøge dem, saa maatte der altsaa kunne fremkomme Forlangender om Oplysnin- ger, thi ellers vilde Meddelelsen af denne Liste jo ikke have anden Betydning end den, at det blot var noget mere Papir, man fik fra den isse Bygning. Det er denne Vej, hvør- paa man uimodstaaelig vilde blive fort ind, og det er efter min Mening en gal Vej.

M. Christensen: Der er to Poster paa Finantsloven under Kirke- og Undervis- ningsministeriet, som jeg altid har glædet mig meget ved at se Frugterne af, og det er de to Poster: Døvstumme- og Blindeinstituttet. Som bekendt blive de ulykkelige Børn, der have mistet Synet eller Hørelsen, allerede i en Alder af 9 a 10 Aar opklagne i disse Instituter og modtage der en Opdragelse, som er lempet efter Forholdene, idet de der uddannes saaledes, at deres Liv, istedetfor at blive en Byrde for dem selv og Andre, bliver en taalelig Tilværelse. Frugterne deraf ses, og man kan, som sagt, ikke andet end glæde sig derved; men jo mere man ser paa, hvad der fra det Offentliges Side gjøres ligeoverfor disse stakkels Menne- ster, desto besynderligere bliver det, at der ligeoverfor et andet Slags, nemlig de saa- kaldte Idioter, slet Intet gjøres. Jeg er overbevist om, at der ligeoverfor mange af disse kunde udrettes Betydeligt, men der er Tingen, som tænker derpaa; de faae Lov til at gaa hjemme i Kommunen uden at gaa i Skole, uden at blive konfirmerede og uden at lære det Alleringeste, som de kunde beskæftige sig med i Fremtiden, og paa denne Maade bliver deres Liv kun en Plage for dem selv og An- dre. Der er maafee dem, der mene, at det er Noget, som Forældrene eller Kommunen maa sørge for, men dette sker i Reglen aldrig. Forældrene have som oftest ikke Naad til at betale for dem, og det er meget ofte Tilfældet,